

Liturgie van de avondwake

De Avondwake

Nadat er iemand overleden was, kwam men vroeger vanuit de buurt 's avonds bij elkaar om in het huis van de overledene te bidden om op deze wijze medeleven te betonen. Men waakte bij de overledene en bad de rozenkrans. De voorganger was een buurtbewoner.

Gaandeweg veranderde dit in een samenkomst in de kerk, aanvankelijk een soort gebedsdienst waarbij de koster voorging.

Later werd dit een avondmis, gelezen door de kapelaan of de pastoor.

Omdat het Tweede Vaticaans Concilie de terugkeer van de verantwoordelijkheid van de gelovigen benadrukte, werden er allerlei initiatieven ontplooid.

In diverse parochies werden avondwake-groepen opgericht en sinds langere tijd is er in onze parochie een groep parochianen die de Avondwake voorbereidt en er in voorgaat.

De Avondwake is niet alleen een wake bij de overledene, maar ook een wake bij en met de nabestaanden.

In de Avondwake gaat het om hen en om onszelf, dus ook om ons die met hen zijn in hun verdriet.

De vragen, het verdriet, de hoop en de wanhoop, het uitzicht en het verloren zijn proberen we een plaats te geven.

Door deel te nemen aan de Avondwake is er gelegenheid om mee te leven en ons medeleven zichtbaar te maken.

Buiten de vaststaande gedeelten zijn de teksten gekozen in overleg en samenwerking met de naaste familie.

Avondwakegroep Mariaparochie - Harbrinkhoek

Opening

In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

Welkomstwoord

Openingslied

Gebed om vergeving nr. 1

Voorg: God van alle mensen, wij vragen U om vergeving
waar wij tekort geschoten zijn in ons leven ten
opzichte van degene die met ons heeft geleefd en
voor wie wij deze avondwake houden.
Daarom bidden wij:

Allen: God van liefde,
vaak oordelen wij te vlug over een ander.
Alles wat wij niet kennen is vreemd.
Wij nemen niet eens de moeite
om de ander te laten praten,
om hem te laten uitleggen, hoe en waarom.
Wij denken alleen aan onszelf
en wat wij denken dat goed is.
God, leer ons open te staan voor anderen.
Leer ons hun mening te waarderen,
ook al denken wij er zelf anders over.
Wij vragen daarbij Uw hulp,
want alleen lukt het vaak niet.
Amen.

Gebed om vergeving nr. 2

Voorg: God, wij zijn geboren om te leven en toch maken we elkaar het leven soms zo moeilijk.

Allen: Wij hebben ogen gekregen om te zien en toch kijken we elkaar te weinig aan.

Voorg: Oren om te luisteren en toch zijn we vaak doof voor elkaar.

Allen: Een mond om met elkaar te praten en toch kwetsen we elkaar.
Een hart om van elkaar te houden en toch misgunnen we elkaar het goede.

Voorg: Zo, God, zijn we ziende blind en horende doof.

Allen: Wij willen elkaar vergeven, vergeeft U ook ons.
Dat vragen wij U door Jezus Christus, onze Heer.
Amen.

Gebed om vergeving nr. 3

God van liefde en licht, zie ons hier bijeen rond....
Deze mens, die zoveel liefde en zoveel licht heeft uitgestraald, in alle eenvoud, gewoon elke dag.
Het is weleens moeilijk geweest.
We hebben elkaar niet altijd verstaan.

Er zijn woorden te veel of niet gezegd.
Vergeef ons en hem/haar waarin wij tekort schoten.
Zijn/haar naam staat geschreven in de palm van Uw hand.
En daarom vertrouwen wij erop dat hij/zij mag leven bij U.
Amen.

In Memoriam / Gedicht

Ontsteken van de paaskaars

Toen onze dierbare overledene gedoopt werd, is er een kaars ontstoken, opdat hij/zij licht en warmte zou zijn; een vuur en een vonk onder de mensen.

Vandaag ontsteken wij opnieuw dit vuur en wel om wat hij/zij geweest is en ook altijd zal blijven.

Het vuur van de paaskaars is namelijk het vuur van eeuwig leven, van Christus' liefde die groter en sterker is dan de dood.

Het vuur ook van onze hoop, dat de dood van..... niet het einde is maar een geboorte in het licht.

Wij ontsteken nu het licht van Christus, in het geloof dat dit licht de duisternis overwint.

Lied

Gebed nr. 1

Voorg: Nu de avond valt en wij bedroefd zijn,
doet het ons goed samen te zijn,
om in geloof afscheid te nemen
van iemand die ons dierbaar is.
Bid daarom met mij tot onze God,
de Heer van leven en dood.

Allen: Heer toon ons Uw kracht,
nu wij uit onze diepte tot U roepen.

Voorg: Wij bidden tot U, die onze God wilt zijn,
en mens geworden is, en de dood niet heeft
geschuwd. Ken ons bij onze naam, neem ons op
in Uw vrede.

Allen: Heer, toon ons Uw licht,
en ga met ons mee in deze donkere dagen.

Voorg: Spreek tot ons in dit uur,
en geef ons Uw Geest van moed en sterkte,
opdat wij elkaar kunnen troosten
en elkaar nabij blijven.

Allen: Heer, toon ons Uw liefde,
en versterk in ons de hoop op Uw toekomst.

Voorg: Geef ons kracht, blijf ons nabij,
nu en in de toekomst.
Dat vragen wij U uit naam van Jezus,
uw Zoon en onze Heer.

Allen: Amen.

Gebed nr. 2

God van alle mensen:

weinig woorden hebben we deze avond.

Wij zijn bedroefd om de dood van.....

Wat wij willen zeggen, krijgen we niet goed onder woorden
gebracht.

Daarom vragen we U alleen: wees hier aanwezig, nu wij
willen nadenken over de diepere zin van leven en dood.

Versterk in ons het vertrouwen dat U een mens nooit
loslaat, ook al lijkt alles wat ons overkomt

dat soms tegen te spreken.

Doe ons beseffen, dat in U alle lijnen samenkomen

die levenden en doden met elkaar verbinden,

vandaag en altijd tot in eeuwigheid.

Amen.

Gebed nr. 3

In al ons verdriet zijn wij hier samen,
God van leven, om afscheid te nemen
van een mens die ons lief is.
....., weten wij dit uur in ons midden,
volop in onze herinneringen,
in ons hoofd, in ons hart.
Geef ons kracht, blijf ons nabij
dit uur en in de toekomst.
Dat vragen wij U uit naam van Jezus,
Uw zoon en onze Heer.
Amen.

Gebed nr. 4

God, we voelen ons ontredderd en leeg.
Met veel verdriet staan we hier
om het liefste wat we hebben
in Uw handen te leggen.
Wij staan machteloos en
vragen naar het waarom.

Heer onze God, laat ons niet alleen,
want wij hebben U nodig,
nu meer dan ooit, want de pijn
en het verdriet zijn groot,
nu we afscheid moeten nemen van

Hulpeloos vragen wij U
om met ons te zijn dit uur.
Nu moeten we aanvaarden
wat werkelijkheid is geworden.
Amen.

Eerste lezing (deze staat niet in het boekje)

Lied

Psalmgebed nr. 1

- Voorg: Voor zover mensen kunnen nagaan
en ons geheugen reikt,
zijt Gij onze God, bent U er voor ons.
- Allen: Voordat de bergen er waren en eerder dan de
wereld bestond, was Uw aanwezigheid bekend,
God, en dacht Gij aan ons, mensen.
- Voorg: In Uw ogen zijn duizend jaren niet meer dan
één dag en al het verleden is als de dag van
gisteren en de toekomst is alleen U bekend.
- Allen: Gij kent ons gaan en staan,
onze diepste geheimen en zorgen,
de lange uren en het stil geluk.
- Voorg: Niemand weet hoe lang een mensenleven duurt,
niemand kan het zeggen maar ineens kan het
voorbij zijn en wordt het stil om ons heen.
- Allen: Veel mensen vergeten, en vaak is het zo:
uit het oog - uit het hart;
maar door U wordt geen mens vergeten,
alle namen staan in Uw hand geschreven.
- Voorg: Wie kan de kracht van Uw liefde peilen
en het geheim van wat leven is?
Wie van de mensenkinderen beseft
ten volle Uw grootheid?

Allen: Leer ons dan onze dagen waarderen,
opdat wij er wijze mensen van worden
die op U durven vertrouwen.

Voorg: Kom ons tegemoet met Uw vrede, God,
en schenk ons de genade van Uw verbond:
Uw toekomst als de dagen van Uw leven.

Psalmgebed nr. 2

Voorg: Ik richt mij tot U. In U, God, rust mijn vertrouwen.
Wijs mij de weg die naar nieuw leven voert.
Wil een trouwe gids zijn op al mijn wegen.

Allen: Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want wij vertrouwen op U.

Voorg: Ik richt mij tot U. In U, God, rust mijn vertrouwen.
Houd mij in leven, mijn hoop is op U gevestigd.

Allen: Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want wij vertrouwen op U.

Voorg: Ik richt mij tot U. In U, God, rust mijn vertrouwen.
Ik ben bang, ik heb zorgen, wil over mij waken.
Wees mijn redding, wanneer de dood ons
overvalt.

Allen: Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want wij vertrouwen op U.

Voorg: Ik richt mij tot U. In U, God, rust mijn vertrouwen.
Wijs mij de weg die naar nieuw leven voert.
Wil een trouwe gids zijn op al mijn wegen.

Allen: Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want wij vertrouwen op U.

Psalmgebed nr. 3

Voorg: God, U kent mij zoals ik ben.

U kijkt diep in mijn hart
en kent mij beter dan ik mijzelf ken.

Allen: Alles weet U van mij: waar ik ben,
waarheen ik ga, wat ik doe, wat ik zeg.

Voorg: U bent zo dicht bij mij,
dat ik, als U een mens was,
Uw hand op mijn schouder zou voelen.

Allen: U staat achter mij, U bent als een vriend.

Voorg: U hebt mij het leven gegeven,
mij in de schoot van mijn moeder laten groeien.

Allen: Ik dank U, dat ik geboren ben.
Een wonder is het, zoals ik geworden ben.

Voorg: U kende mij al eerder dan mijn vader en moeder.

Allen: Nog voordat ik mens geworden was.
Ik weet niet wat er met mij gebeuren zal.
U weet het, U kent mijn toekomst.

Evangelie nr. 1 (u mag gaan staan)

Lucas, hoofdstuk 24

Twee vrienden van Jezus waren op weg van Jeruzalem naar Emmaus. Hun illusie was de bodem ingeslagen. Jezus' dood had hen ontmoedigd. Sombor, moedeloos en zonder zin liepen zij verder, onder het leven gebukt. Toen kwam er plotseling een vreemdeling bij hen lopen. Die zei: "Wat treuren jullie toch? Is er dan geen hoop meer?"

Eén van de vrienden antwoordde toen: "Weet je dan niet dat de dood het einde van alles is? De Man op wie wij

hadden gebouwd is gestorven.”

“Domme kortzichtige mensen” zei de vreemdeling. “Straalt er dan geen enkel lichtje in deze nacht? Zie je dan niet, dat dit einde een nieuw begin is?”

In het dorp aangekomen, ging de vreemdeling met de twee een huis binnen, want het was al zo donker.

Daar brak Hij het brood met hen. En bij het breken van het brood herkenden zij Hem. Hun gestorven vriend, een weg naar het leven, een waarheid, Jezus van Nazareth.

Woord van de Heer.

Allen: Wij danken God.

Evangelie nr. 2 (u mag gaan staan)

Johannes, hoofdstuk 14, 1-6

In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen:

“Laat uw hart niet verontrust worden.

Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.

In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen.

Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.

En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. U weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend.”

Thomas zei tot Hem: “Heer, wij weten niet waar Gij heen gaat; hoe moeten wij dan de weg kennen?”

Jezus antwoordde hem: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij.”

Woord van de Heer.

Allen: Wij danken God.

Evangelie nr. 3 (u mag gaan staan)

Johannes, hoofdstuk 15, 12–17

Op de avond voor zijn dood zei Jezus tot zijn vrienden:

“Dit is mijn grootste wens: dat jullie elkaar liefhebben met de liefde die Ik jullie heb gegeven.

De grootste liefde die iemand aan zijn vrienden kan laten zien, is wanneer hij zijn leven voor hen over heeft.

Jullie zijn mijn vrienden, maar dan vraag Ik je ook dat proberen te doen, wat Ik jullie heb voorgeleefd.

Voor mij zijn jullie geen knechten, want een knecht weet niet wat zijn meester doet.

Jullie zijn mijn vrienden, omdat Ik jullie alles heb verteld wat Ik van mijn Vader heb meegekregen. Jullie hebben Mij niet uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen en Ik vraag jullie op weg te gaan en vruchten te dragen die blijvend zijn.

Ik stuur jullie het leven in met de boodschap: heb elkaar lief.”

Woord van de Heer.

Allen: Wij danken God.

Evangelie nr. 4 (u mag gaan staan)

Johannes, hoofdstuk 12, 23-26

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt.

Waarachtig, Ik verzeker jullie: als een graankorrel niet in de aarde sterft, blijft hij onvruchtbaar. Maar hij moet sterven, alleen dan brengt hij rijke vrucht voort.

Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het; maar wie zijn leven prijsgeeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwig leven.

Woord van de Heer.

Allen: Wij danken God.

Gedachteniskruisje

Op het altaar staat het gedachteniskruisje met de naam van.....en de datum van zijn/haar overlijden
Dit kruisje zal een plaats krijgen op de herinneringsplek hier achter in de kerk, als teken van onze verbondenheid met elkaar.

Inschrijven van de naam

Mag ik vragen de naam vante schrijven in het boek van de overledenen van onze geloofsgemeenschap.

De naam waarmee wij door mensen gekend worden, met die naam worden we ook door God gekend en aangesproken.

En om ons nooit te vergeten, heeft God onze naam geschreven in de palm van Zijn hand.

Zijn / haar naam is ons dierbaar.

Het noemen van de naamroept dankbare herinneringen op aan het leven dat wij metmochten delen.

Geven we elkaar een moment van stilte om te overdenken, wie hij/zij voor ons was en wat hij/zij voor ons betekend heeft.

Lied

Gedicht / Tekst

Geloofsbelijdenis 1 (u mag gaan staan)

Voorg: Jezus zegt:
"Ik ben de Verrijzenis en het Leven.
Wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij/zij gestorven en
ieder die leeft in geloof aan Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven."
Laten wij met alle geloof en ongeloof
in ons hart nu samen het geloof belijden.

Allen: Ik geloof in God, de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde
en in Jezus Christus
Zijn enige Zoon, onze Heer,
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
die nedergedaald is ter helle,
de derde dag verrezen uit de doden,
die opgestegen is ten hemel,
zit aan de rechterhand van God,
de almachtige Vader,
vandaar zal hij komen oordelen,
de levenden en de doden.
Ik geloof in de heilige Geest,
de heilige katholieke Kerk,
de gemeenschap van de heiligen,
de vergeving van de zonden,
de verrijzenis van het lichaam
en het eeuwig leven. Amen

Geloofsbelijdenis 2 (u mag gaan staan)

- Voorg: Jezus Christus zegt:
"Ik ben de Verrijzenis en het Leven.
Wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij/zij gestorven en
ieder die leeft in geloof aan Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven."
Laten wij met alle geloof en ongeloof
in ons hart nu samen het geloof belijden
- Allen: Wij geloven in God, die ons het leven gaf.
Een leven waarin wij niet alleen zijn,
maar waarin wij delen met anderen.
Wij geloven dat God wil dat mensen van elkaar
houden en elkaar gelukkig maken.
Wij geloven in wat God ons gaf:
de liefde die wij voelen in onszelf
en het wonderlijke van de schepping.
Wij geloven in de geest van God die leeft in
mensen.
Wij geloven dat de mensen die gestorven zijn,
met ons verbonden blijven
en hun zorg over ons uitstrekken,
op wat voor manier dan ook.
Wij geloven en hopen dat het leven altijd door zal
blijven gaan en dat God daarbij de hulp van ons
mensen nodig heeft.
Amen.

Collecte

Tijdens de collecte wordt er een lied gezongen.

Voorbeden:

Na elke voorbede:

Allen: God van liefde, wees ons ook in dit uur nabij.

Voorg: Bidden wij samen:

Allen: Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw Naam worde geheiligd,
Uw Rijk kome,
Uw Wil geschiede op aarde zoals in de hemel,
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

Wees gegroet, Maria,
vol van genade, de Heer is met U,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus,
de Vrucht van Uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God,
bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood.
Amen.

Voorg: Heer, geef hem/haar de eeuwige rust.

Allen: En het eeuwige licht verlichte hem/haar.

Voorg: Dat hij/zij moge rusten in vrede.

Allen: Amen.

Gedicht / Tekst

Slotgebed nr. 1

Als wij stil worden deze avond, dan willen wij U toch danken
God, voor de tijd die in ons midden was.

Hij/zij is nu wel uit ons oog verdwenen,
maar we zullen hem/haar nooit uit ons hart verliezen.
Wij bidden U om kracht en sterkte
voor de dagen die komen gaan.

Als wij stil worden deze avond,
dan danken wij U God voor al diegenen
in wiens hart hij/zij een plaats had.
Wij bidden voor hen die nu de broosheid
van het leven hebben ervaren.
Amen.

Slotgebed nr. 2

God, hoe mooier en rijker de herinneringen,
des te moeilijker valt het afscheid nemen.
Het is onze grootste wens de band met.....
te bewaren.

Ook daarom zijn we hier naar toe gekomen.
Gebeden hebben wij uitgesproken, geluisterd naar uw
woord, waarin het licht doorbreekt.
Voor onze troost komen wij bij U:
met ogen die het licht niet altijd zien,
met schouders die niet alles kunnen dragen,
met armen die te kort zijn om te troosten.
Geef ons de kracht om samen in liefde verder te gaan.
Amen.

Slotgebed nr. 3

Er is een lege plaats in ons midden, zegt men.
En dat is ook zo.

Maar toch is deze ruimte geen leegte.
Want deze nieuwe stilte is vol herinneringen
en ons hart is meer vervuld van jou dan ooit.
De woorden die je nooit meer spreekt:
ons hart weet wat je bewoog
en jouw stem klinkt na in de verhalen
die vandaag en morgen over jou de ronde doen.
Jouw naam, zullen wij nooit vergeten,
maar bewaren in ons hart.
Amen.

Slotlied

Zending en zegenbede.

*Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij.
In alle eeuwigheid ben jij.*

1. Houd mij in leven (Psalm 25)

Koor: Houd mij in leven,
wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Allen: Houd mij in leven,
wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Koor: Omdat Gij zijt zoals Gij zijt,
zie naar mij om en wees mij genadig,
want op U wacht ik, een leven lang.

Allen: Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Koor: Zijt Gij het Heer, die komen zal
of moeten wij een ander verwachten?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.

Allen: Houd mij in leven,
wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Koor: Gij geeft uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen, Heer.

Allen: Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

2. Ik sta voor U in leegte en gemis (melodie als 14+24)

Ik sta voor u in leegte en gemis,
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Zijt Gij, mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot, hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

3. Als we hier tezamen komen

Als we hier tezamen komen,
in verdriet en rouw bijeen;
dan wilt U, Heer, bij ons wonen,
ligt Uw mantel om ons heen,
hebt U onze hand genomen,
want U laat geen mens alleen.

In dit uur om kracht verlegen,
om geloof in onze nood,
zijn wij hier elkaar tot zegen,
nu wij treuren om de dood
Wijs ons allen nieuwe wegen,
wees voor ons nu levend brood.

U toch bent een God van leven,
Die de mensen thuis verwacht;
liefde die er is gegeven,
overleeft de donk're nacht,
blijft door alles heen geweven,
bron van levensmoed en kracht.

4. Stil maar, wacht maar

Nu gaan de bloemen nog dood.
Nu gaat de zon nog onder.
Nooit gebeurt er een wonder,
niemand kan zonder brood.

Refrein:

Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde.
Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde.

Nu ben je soms nog alleen.
Nu moet je soms nog huilen.
En als je weg wilt schuilen,
kun je haast nergens heen.

Refrein

Daar is geen dorst of verdriet.
Daar zal God ons omgeven.
Daar is gelukkig leven
en het eindigt niet.

Refrein

Zing voor de eeuwige dag.
Zing voor Zijn komst en zeg amen.
Zing voor de Heer die ons samen,
daar al van eeuwigheid zag.

Refrein

5. Wij treden biddend in uw licht

Wij treden biddend in uw licht,
op U is onze hoop gericht,
die alles wat op aarde leeft
te allen tijd uw liefde geeft.

God, Vader, die van eeuwigheid,
het heil der mensen hebt bereid,
geef dat uw al verlossend woord
in groot vertrouwen wordt aanhoord.

God, Zoon, die door uw offerdood,
de deur naar 't leven weer ontsloot,
wij vragen dringend altijd weer:
Bewaar ons in uw liefde, Heer.

God, goede Geest van heiligheid,
die ieder mens in liefde leidt,
breng allen samen en bewerk
de eenheid van de christenkerk.

6. Niemand heeft U ooit gezien

Niemand heeft U ooit gezien,
niemand kan verstaan,
wie Gij voor ons mensen zijt,
hoe wij U ter harte gaan.

Refrein:

Spreek een woord, God, spreek ons aan,
toon dat wij voor U bestaan.

Mensen zijn als morgendauw,
mensen zijn als gras,
dat verdroogt onder de zon,
niemand weet meer waar 't was.

Refrein

Mensen zijn een ademtocht,
blaad'ren in de wind,
leven maar voor één seizoen,
sterven als de vorst begint.

Refrein

Mensen zijn een vogelvlucht,
mensen gaan voorbij,
alle uren van de dag,
komt de dood hen naderbij.

Refrein

Mensen worden ademloos,
kunnen niet bestaan,
als hun namen niet voorgoed,
in Uw hand geschreven staan.

Refrein

7. Lied door de dood

Refrein:

Niemand kent Uw wegen,
ondoorgegrondelijke God
Gij die ons ten leven leidt, door de dood.

Waar vragen ons verwarren,
verdriet ons zien verblindt,
reikt Gij uw hand, opent ons oog,
Gij wijst de overkant.

Refrein

Waar wij nog woorden zoeken,
zijn jaren tranen moe,
spreekt Gij ons aan, lacht Gij ons toe,
Gij hebt ons hart verstaan.

Refrein

Waar pijn ons leven tekent,
een mens zelfs sterven moet,
weest Gij ons nabij, geeft Gij ons troost,
Gij zijt de dood voorbij.

Refrein

8. In Gods hand

Ik droomde eens en zie,
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.
We liepen saam het leven door
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugd,
van diepe smart en hoop.
Maar als ik goed het spoor bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen "Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van 't pad..."
De Heer keek toen vol liefde mij aan
en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb Ik jou gedragen... "

9. Laat mij nu gaan, ik ben geborgen

Refrein:

Laat mij nu gaan,
ik ben geborgen en vind de rust,
een nieuwe morgen.

Van mijn dagen, zij zijn geteld
van mijn nachten, zij zijn verduisterd
van mijn leven, zij is voorbij,
van mijn sterven: bevrijd mij Heer.

Refrein

In mijn daden, zij zijn gesteld,
in mijn weten, zij is vernomen
in mijn lijden, zij is gedragen
in mijn hoop: verhoor mij Heer.

Refrein

Door vertrouwen, ben ik geworden
door te geven, ben ik gesterkt
door te zorgen, ben ik bemind
om mijn leven: gedenk mij Heer.

Refrein

10. Het lied van de opstanding

De steppe zal bloeien, de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken, de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren. Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen, met lachen en juichen,
Die zaaiden in tranen.
Die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven. De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond, en wij zullen horen,
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

11. Over de horizon

Mensen wachten vol hoop, ergens over de horizon.
Mensen vragen waarom, ergens over de horizon.
Overall om ons heen, heel de wereld rond
voor alle rassen en kleuren kan het wonder gebeuren
als de boodschap komt.
Mensen willen verstaan, ergens over de horizon.

Mensen zien naar ons uit, ergens over de horizon.
Mensen weten geen weg, ergens over de horizon.
Lange, moeizame tijd en van dag tot dag
zij vragen adem en gloed, zij vragen, vreugde en moed
zodat het komen mag.
Mensen hebben een naam, ergens over de horizon.

Mensen gaan hier vandaan, ergens over de horizon.
Om and're wegen te gaan, ergens over de horizon.
Mensen gaan naar elkaar, om een licht te zijn
om met hun woorden vol troost, om met hun handen vol
brood, zo goed als God te zijn.
Mensen gaan weer op reis, ergens over de horizon.

12. Als God ons thuisbrengt (psalm 126)

- koor: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
- allen: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
- koor: Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen!"
Ja, Gij doet wonderen,
God in ons midden, Gij onze vreugde.
- allen: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
- koor: Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij terug met zijn schoven.
- allen: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

13. Licht dat ons aanstoot in de morgen

Licht dat ons aanstoot in de morgen.
Voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgten.
Licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen,
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder.
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder.
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt.
Waar mensen waardig leven mogen,
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien.
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien,
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht om aan te horen.
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren.
Licht, laatste woord van hem die leeft.

14. Zo vriendelijk en veilig (melodie als 2+24)

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

15. Mens, we dragen je op handen

(melodie : Alle Menschen werden Brüder)

Mens, we dragen je op handen,
nooit vergeten we jouw naam
en jouw liefde zal niet stranden,
in en door ons verdergaan!
Door het sterven, mag je erven,
word je deel van het geheim,
in de hoge hemel zul je
kind van licht en leven zijn.

Mens, we vouwen onze handen,
bij het noemen van je naam
en we danken voor het goede,
dat je voor ons hebt gedaan.
Door het sterven, mag je erven,
word je deel van het geheim,
in de hoge hemel zul je
kind van licht en leven zijn.

Mens, we strekken onze handen,
vol geloof uit naar elkaar
en we bidden hier tezamen:
God, maak onze woorden waar!
Door het sterven, mag je erven,
word je deel van het geheim
in de hoge hemel zul je
kind van licht en leven zijn.

16. Ave Maria

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum.
Benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris tui, Jesus.
Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora mortis nostrae.
Amen.

17. Maria, de Zwarte Madonna

Als je hart zwaar is van zorgen en je heel verdrietig bent
is er iemand, die je twijfels en je moeilijkheden kent.
't Is Maria, onze moeder, eindeloos is zij je trouw,
't is alsof haar ogen zeggen: 'k Wacht op jou.

Refrein:

Maria, Moeder Maria, hoe goed is het Uw kind te zijn.
Bescherm ons Moeder Maria, laat ons bij U veilig zijn.

Zoek je in 't woelige leven af en toe een stil moment,
ga dan naar Moeder Maria, niemand die jou beter kent.
Geef haar je volle vertrouwen, leg je vragen bij haar neer.
Zij zal je gebed verhoren, telkens weer.

Refrein

Als je steun zoekt bij Maria, blijft het kwaad bij je vandaan,
alle namen van haar kind'ren heeft z'int hart geschreven
staan.

Altijd zal ze naar je luist'ren en je voorspraak zijn bij God,
Met haar hulp versta je beter Gods gebod.

Refrein

18. Wij groeten U, o Koningin

Wij groeten U, o Koningin, o Maria.
U Moeder vol van teed're min, o Maria.

Refrein:

Groet Haar, o Cherubijn;
prijs haar, o Serafijn,
prijst met ons uw Koningin:
Salve, salve, salve, Regina.

O Moeder van barmhartigheid, o Maria
en troost in alle bitterheid, o Maria.

Refrein

Ons leven, zoetheid, hoop en vreugd, o Maria.
leid gij ons op de weg der deugd, o Maria.

Refrein

Toon ons in 't uur van onze dood, o Maria,
de zoete vrucht van uwe schoot, o Maria.

Refrein

19. Ik ben een kind van Maria

Maria heeft mij aangenomen,
Maria de hemelvorstin.
Ja, ik zal in de hemel wel komen,
indien ik die Moeder bemin.

Refrein:

Ik ben een kind van Maria,
mijn Moeder is Zij
en elke dag zegent Zij mij
ja elke dag zegent Zij mij.
Ik ben een kind van Maria,
'k herhaal het blij gezind:
Ik ben Maria's kind,
ja, ik ben Maria's kind.

Waar beter zal ik hulp kunnen vragen
als ik hier gevaren ontmoet.
Ja, uitkomst zal altijd mij dagen,
die Moeder is immers zo goed.

Refrein

Nog nooit hebt Gij iemand verstoten,
die hoopvol tot U was gevluht.
Dat blijft mijn vertrouwen vergroten,
zolang ik hier angstvol verzucht.

Refrein

20. Magnificat (Nederlands)

Zegen nu, Maria, zegen nu uw kind,
dat ik hier in vrede, ginds de hemel vind.
Zegen al mijn denken, zegen al mijn werk.
Houd mij door uw zegen altijd, altijd sterk.

Refrein:

Magnificat anima mea Dominum
Magnificat anima mea Dominum

Zegen nu Maria, allen die ik min
door uw moederzegen houd ze blij van zin.
Spreid uw moederhanden, geef hun kracht naar kruis.
Zegen alle harten, zegen ieder huis.

Refrein

Zegen ons, Maria, als wij sterven gaan,
zegen ons bij 't einde, van ons aards bestaan
Uwe hand, Maria, sluit ons de ogen dicht.
als wij eenmaal opgaan naar Gods glorielicht.

Refrein

21. Zegen o Maria, zegen mij uw kind

Zegen, o Maria, zegen mij uw kind.
Dat ik hier de vrede, ginds de hemel vind.
Zegen al mijn werken, zegen vreugd' en pijn,
breng uw Moederzegen, diepe vreê in mij,
breng uw Moederzegen, diepe vreê in mij.

Zegen, o Maria, allen die ik min.
Draag ze in uw harte, in trouwe moedermin.
Richt uw teed're blikken op allen en 't kruis,
zegen alle harten, zegen ieder huis,
zegen alle harten, zegen ieder huis.

Zegen, o Maria, ons in 't stervensuur.
Vraag voor onze harten 't laaiend liefdesvuur.
Dat uw blik, o Trouwe, 't smachtend hart verblijdt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt.

22. Salve Regina.

Salve, Regina, Mater misericordiae,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus, exsules filii Evae.
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia, ergo, advocata nostra, illos tuos
misericordes oculos ad nos converte;
et Iesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exilium ostende.

23. Ik zal er zijn

Als je eenzaam bent of in het duister,
denk dan aan mij en roep mijn naam.
Als geen mens je kent en niemand luistert,
zelfs als je fluistert zal ik je stem verstaan.

Refrein:

Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen, ik zal er zijn.
Als een ster in donk're nachten zal ik wachten, ik zal er zijn.
Wees niet bang voor de stilte om je heen,
wees niet bang, ik laat je nooit alleen.
Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen, ik zal er zijn.

Drukt de hele wereld op je schouders
en spoken zorgen door je hoofd.
Er is iemand die je kunt vertrouwen,
die van je houdt en die echt in jou gelooft.

Refrein

24. In rouw en eerbied hier bijeen (melodie als 2+14)

In rouw en eerbied zijn wij hier bijeen,
om kracht en troost en om geloof verlegen.
Een zeer geliefde mens ging van ons heen,
één die ons was en blijven zal tot zegen.
Wij blijven achter, maar dat niet alleen,
Zijn liefde komen wij opnieuw weer tegen.

U, Eeuwige, die bron van leven zijt,
van leven om het met elkaar te delen.
Gij wilt ons aan uw toekomst toegewijd,
dat wij de minste mens zijn toegenegen,
is daarmee alles van onszelf gezegd?
Ach wij, wij zullen tot U wederkeren.

25. Sterven is graan

Sterven is graan in de aarde geborgen.
Dood zijn is leven voor U.
Sterven is wachten op halmen van morgen.
Leven gaat dood in het nu.

Vader, al zijn wij soms zwak in Uw ogen,
hulpeloos, blind of verdwaald,
wees ons een God die door liefde bewogen,
eerder het goed ziet dan 't kwaad.

Lazarus heeft Jezus roepen vernomen;
Jairus' dochter Zijn stem:
tot Naims jongeling is Hij gekomen:
God, onze troost ligt in Hem!

26. Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht

Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!
God, laat mij voor uw aangezicht,
geheel van U vervuld en rein,
naar lijf en ziel herboren zijn.

Schep, God een nieuwe geest in mij,
een geest van licht, zo klaar als Gij,
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
en ga de weg die U behaagt.

Wees Gij de zon van mijn bestaan,
dan kan ik veilig verder gaan,
tot ik U zie, o eeuwig Licht,
van aangezicht tot aangezicht.

27. In Diene haand

Ik bin in Diene haand, o Heer
Doe löts mie lös, Doe grips mie weer!
Doe löts mie goan, Doe zets mie stil
Want alles geet noar Dienen wil
Bin ik é raakt in groten nood
Doe kaans mie redden van den dood.

Refrein:

Ik bin in Diene haand, o Heer,
Doe löts mie lös,
Doe grips mie ok weer!

Ik bin in Diene haand o Heer
Doe löts mie lös, Doe grips mie weer!
Harr' ik gen ongemak verdeend?
Was al wa'k harr nich van Die leend?
'k Kan zonder Die gen tred vedan;
Mis ik den pad, wiez' Doe 'n mie an!

Refrein

Ik bin in Diene haand, o Heer
Doe löts mie lös, Doe grips mie weer!
As Doe an't eand mie roopen dös,
Griep mie dan vast en loa nich lös,
Maer trek mie op Dien Vader-erf
Zo da'k veur eeuwig nich verderf.

Refrein

28. De Roos

Men zegt liefde is een stormvloed
waarin menigeeen verdrinkt.

Men zegt liefde is een oorlog,
waardoor je wordt verminkt.

Men zegt liefde dat is armoe
met zorgen en getob.

Ik zeg liefde is een bloem,
eens komt ze uit de knop.

Zijn ze groot de moeilijkheden,
een probleem waarmee je loopt.

Zijn de dingen niet gegaan
zoals je had gehoopt.

Zet je open voor degene
die je hart het meeste raakt.

Leer te geven niet te nemen,
dat is wat gelukkig maakt.

Zet je open voor degene
die je hart het meeste raakt.

Leer te geven niet te nemen,
dat is wat gelukkig maakt.

In de winter in de sneeuw
ligt elk zaadje vaak een poos.

Maar bedenk door zonnewarmte
groeit opeens de mooiste roos.

29. Jezus was een visser

Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zo maar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven in de branding,
waarin niemand kan verdrinken.
Hij zei: Als men blijft geloven
kan de zwaarste steen niet zinken,
maar de hemel ging pas open
toen Zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden
dat weet alleen die visser aan het kruis.
en je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.

Ik weet niet wat te zeggen
of hoe het uit te leggen,
je wilt Hem wel vertrouwen
en je leven op Hem bouwen,
maar er zijn nog zo veel vragen
en je hebt soms van die dagen,
dat je steeds maar weer moet bukken
en dat niets meer schijnt te lukken,
ja zo is dit aardse leven,
soms wat nemen, soms wat geven,
mijn God, wijs mij Uw wegen,
geef genade, geef Uw zegen in dit uur.
En nu mag ik met Hem meegaan,
samen naar de overkant,
ja, ik kan Hem wel vertrouwen
want Hij houdt al mijn gedachten in Zijn hand.

30. Wie in de schaduw Gods mag wonen

Wie in de schaduw Gods mag wonen,
hij zal niet sterven in de dood.

Wie bij hem zoekt naar onderkomen
vindt eenmaal vrede als zijn brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om hem heen als vriend.
En Hij verlost hem van het kwade,
opdat hij eens geluk zal zien.

Engelen zendt Hij alle dagen
om hem tot vaste gids te zijn.
Zij zullen hem op handen dragen
door een woestijn van hoop en pijn.
Geen vrees of onheil doet hem beven,
geen ziekte waar een mens van breekt.
Lengte van dagen zal God geven,
rust aan een koele waterbeek.

Hem zal de nacht niet overvallen
zijn dagen houden eeuwig stand.
Duizenden doden kunnen vallen
hij blijft geschreven in Gods hand.
God legt zijn schild op zijn getrouwen
die leeft door alle tranen heen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om zijn tranen heen.

31. Blijf mij nabij (melodie als 32)

Blijf mij nabij wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij Uw hand en spreek Uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort.
Blijf mij nabij in vreugde en verdriet,
ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer Uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

32. Ga mee met ons (melodie als 31)

Ga mee met ons, trek lichtend ons vooruit
naar tijd en land, door U ooit aangeduid.
Leef op in ons, de mens die leven moet,
een die de toekomst heeft, die leeft voorgoed.

Ga mee met ons, verberg U niet altijd,
gun ons een flits, een teken in de tijd,
dat U nog leeft, nog steeds om mensen geeft
en zonder wanhoop voor de vrede leeft.

Ga mee met ons, wie zijn wij zonder U?
Een mens gaat dood aan enkel hier en nu.
Licht op in ons, wees vuur en vlam van hoop.
Houd steeds in ons de toekomst-mens ten doop.

33. Wat de toekomst brengen moge

Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig kalme moed!

Heer, ik wil Uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij Uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al Uw luister,
als ik in Uw hemel kom!

Laat mij niet mijn lot beslissen:
Zo ik mocht, ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen,
als Gij mij de keuze liet!
Wil mij als een kind behand'len,
dat alleen de weg niet vindt:
neem mijn hand in Uwe handen
en geleid mij als een kind.

34. Zie de aarde wordt weer wakker

Zie de aarde wordt weer wakker,
zwart en open ligt de akker,
wacht haar sluier van teer groen.

Graan dat in de grond gestorven,
voedsel wordt en zaad voor morgen,
groeï die naar het leven leidt.

Zo veel afscheid in je leven,
voor je hebt om niet gekregen,
dood die naar het leven leidt.

Nooit zal zich geheel meer sluiten,
dal van leed, van pijn en duister,
maar die dood zal niet meer zijn.

Leven kan niet zonder tranen,
schaduw zal ons nooit verlaten,
vreugde is verwerkt verdriet.

Leven wordt opnieuw geboren,
witte bloesem aan de bomen,
wonden helen in ons hart.

Leven wordt opnieuw geboren,
witte bloesem aan de bomen,
bruiden in hun ouderdom.

35. Ik bouw op U

Ik bouw op U, mijn schild en mijn verlosser,
niet eenzaam ga ik op de vijand aan.
Sterk in Uw kracht, gerust in Uw bescherming,
ik bouw op U en ga in Uwe naam.
Sterk in Uw kracht, gerust in Uw bescherming,
ik bouw op U en ga in Uwe naam.

Gelovend ga ik, eigen zwakheid voelend
en telkens weer moet ik Uw kracht verstaan.
Toch rijst in mij een lied van overwinning,
ik bouw op U en ga in Uwe naam.
Toch rijst in mij een lied van overwinning,
ik bouw op U en ga in Uwe naam.

Ik bouw op U, mijn Schild en mijn Verlosser,
gij voert de strijd, de huld' is u gewijd.
In 't laatste uur zal 'k zegevierend ingaan,
in rust met U die mij hebt voort geleid.
In 't laatste uur zal 'k zegevierend ingaan,
in rust met U die mij hebt voort geleid.

36. U zij de Glorie

U zij de glorie, opgestane Heer.
U zij de victorie, nu en immer meer.
Uit een blinkend stromen daalde d' engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.

Refrein:

U zij de glorie, opgestane Heer
U zij de victorie, nu en immer meer.

Zie Hem verschijnen, Jezus onze Heer,
Hij brengt al de Zijnen in Zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijde en welgezind
en zegt telkenkere: "Christus overwint."

Refrein

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In Zijn Goddelijk wezen is mijn glorie groot;
niets heb ik te vrezen in leven en in dood.

Refrein

De achterkant

De voorkant die heet liefde.

De achterkant heet rouw.

Het loslaten van wat je liefhebt.

Het proces naar een leven zonder jou.

Durven voelen van de pijn en verdriet,

liever doe je dat niet.

Liefde is fijner zonder achterkant.

Toch kan het een niet zonder het ander.

Liefde en rouw hebben een ijzersterke band

Zoals de dag hoort bij de nacht,

hoort bij verbinden ook het afscheid nemen.

Wanneer je lief hebt gehad

Is dankbaarheid je nieuwe kracht.....

December 2016

Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand
Mariaparochie - Harbrinkhoek